

TABOR TÂRZIU

E dimineață iar lângă izvor
Și-i vânt și nori mă înfășor
Din văile străine cu fior
Când urcă și mă-ncearcă temător...

Și-n suflet îmi pătrunde tainic dor
Să urc spre albe trepte pe Tabor
Și să mă minunez de slava lor
Când Moise și Ilie le cobor...

Dar din vapaia curcubeelor
Ce mă absorb spre slăvi fără de nor
Rămâne-va cenușa zmeelor
Ce sfoara ruptă-n bezne le cobor...

.....

Și-s dar cuvintele străine-n zbor
Căci nu stia ce spune rugător
Când norul fără umbră și zăvor
Le-a strălucit in inimi pe Tabor...

Și din inaltul prea strălucitor
Răsună glas de veșnic Făcător
'Acesta-i Fiul Meu cel iubitor
De El să ascultati,'... și-apoi să mor...
